

UNIA EUROPEJSKA

PARLAMENT EUROPEJSKI

RADA

**Bruksela, 14 lutego 2024 r.
(OR. en)**

2022/0341(COD)

PE-CONS 76/23

**EF 383
ECOFIN 1324
CODEC 2360**

AKTY USTAWODAWCZE I INNE INSTRUMENTY

Dotyczy: **ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
w sprawie zmiany rozporządzeń (UE) nr 260/2012 i (UE) 2021/1230 oraz
dyrektyw 98/26/WE i (UE) 2015/2366 w odniesieniu do poleceń przelewu
natychmiastowego w euro**

ROZPORZĄDZENIE
PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2024/...

z dnia ...

w sprawie zmiany rozporządzeń (UE) nr 260/2012 i (UE) 2021/1230
oraz dyrektyw 98/26/WE i (UE) 2015/2366
w odniesieniu do poleceń przelewu natychmiastowego w euro

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹,

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego²,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą³,

¹ Dz.U. C 146 z 27.4.2023, s. 23.

² Dz.U. C 106 z 22.3.2023, s. 2.

³ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 7 lutego 2024 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia ...

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 260/2012⁴ zapewnia podstawę jednolitego obszaru płatności w euro (SEPA). Aby tworzyć korzystne warunki sprzyjające zwiększeniu konkurencji, w szczególności w zakresie płatności w punkcie interakcji, projekt SEPA należy stale aktualizować w celu uwzględnienia innowacji i zmian rynkowych w zakresie płatności, wspierania rozwoju nowych ogólnounijnych produktów płatniczych oraz ułatwiania dostępu nowym podmiotom wchodzącym na rynek.
- (2) W 2017 r. pod auspicjami Europejskiej Rady ds. Płatności dostawcy usług płatniczych uzgodnili ogólnounijny schemat natychmiastowej realizacji poleceń przelewu w euro. Działania europejskiej branży płatności okazały się niewystarczające do zapewnienia wysokiego poziomu wykorzystania poleceń przelewu natychmiastowego w euro na poziomie Unii. Jedynie powszechny i szybki wzrost wykorzystania tego rodzaju płatności mógłby wyzwolić pełnowymiarowe efekty sieciowe poleceń przelewu natychmiastowego w euro, prowadząc do korzyści i wzrostu efektywności ekonomicznej dla użytkowników usług płatniczych i dostawców usług płatniczych, zmniejszenia koncentracji na rynku oraz zwiększenia konkurencji i wyboru płatności elektronicznych, w szczególności w przypadku płatności transgranicznych w punkcie interakcji.

⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 260/2012 z dnia 14 marca 2012 r. ustanawiające wymogi techniczne i handlowe w odniesieniu do poleceń przelewu i poleceń zapłaty w euro oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 924/2009 (Dz.U. L 94 z 30.3.2012, s. 22).

- (3) W rozporządzeniu (UE) nr 260/2012 określono wymogi techniczne i handlowe w odniesieniu do poleceń przelewu i poleceń zapłaty w euro. Polecenia przelewu natychmiastowego w euro są stosunkowo nową kategorią poleceń przelewu w euro, która pojawiła się na rynku dopiero po przyjęciu tego rozporządzenia. Konieczne jest zatem określenie szczególnych wymogów mających zastosowanie do poleceń przelewu natychmiastowego w euro, obok wymogów ogólnych mających zastosowanie do wszystkich poleceń przelewu, by zapewnić właściwe funkcjonowanie i integrację rynku wewnętrznego.
- (4) Aby zwiększyć dostępność poleceń przelewu natychmiastowego i rozszerzyć korzyści z nimi związane na użytkowników usług płatniczych, państwa członkowskie, których walutą nie jest euro, powinny mieć możliwość stosowania zasad równoważnych z zasadami określonymi w niniejszym rozporządzeniu zmieniającym do krajowych poleceń przelewu natychmiastowego realizowanych w ich własnej walucie.
- (5) Z myślą o zwiększeniu wykorzystania poleceń przelewu natychmiastowego w euro przyjęto już lub zaproponowano szereg krajowych rozwiązań regulacyjnych, m.in. zwiększenie ochrony użytkowników usług płatniczych przed wysłaniem środków pieniężnych do niezamierzonego odbiorcy płatności oraz określenie procesu przestrzegania obowiązków wynikających ze środków ograniczających przyjętych przez Unię. Różnice między tymi krajowymi rozwiązaniami regulacyjnymi stwarzają ryzyko fragmentacji rynku wewnętrznego, w wyniku czego wzrosłyby koszty przestrzegania przepisów ze względu na różne zestawy krajowych wymogów regulacyjnych, a realizacja transgranicznych poleceń przelewu natychmiastowego byłaby utrudniona. Należy zatem wprowadzić jednolite zasady dotyczące poleceń przelewu natychmiastowego w euro, włącznie z transgranicznymi poleceniami przelewu natychmiastowego, aby zapobiec powstawaniu takich przeszkód.

- (6) Przed pojawieniem się poleceń przelewu natychmiastowego transakcje płatnicze były zazwyczaj łączone przez dostawców usług płatniczych i przekazywane do systemu płatności detalicznych w celu przetworzenia oraz dokonania rozliczeń i rozrachunków w uprzednio określonych terminach. W systemach płatności detalicznych wykorzystywanych obecnie do przetwarzania poleceń przelewu natychmiastowego w euro transakcje płatnicze zgłaszane są jednak indywidualnie i przetwarzane przez całą dobę w czasie rzeczywistym. Aby odzwierciedlić tę sytuację, należy zmienić definicję terminu „system płatności detalicznych” zawartą w rozporządzeniu (UE) nr 260/2012.
- (7) Zapewnienie wszystkim użytkownikom usług płatniczych w Unii możliwości składania zleceń płatniczych dotyczących poleceń przelewu natychmiastowego w euro oraz odbierania poleceń przelewu jest warunkiem koniecznym zwiększonego wykorzystania takich transakcji. Obecnie co najmniej jedna trzecia dostawców usług płatniczych w Unii nie oferuje usługi płatniczej polegającej na wykonywaniu i odbieraniu poleceń przelewu natychmiastowego w euro. Ponadto tempo wprowadzania przez dostawców usług płatniczych do ich oferty usług poleceń przelewu natychmiastowego jest w ostatnich latach zbyt wolne, co utrudnia dalszą integrację rynku wewnętrznego, zagraża otwartej strategicznej autonomii Unii i ogranicza potencjalne korzyści dla użytkowników usług płatniczych. W związku z tym dostawcy usług płatniczych świadczący usługę płatniczą polegającą na wykonywaniu i odbieraniu poleceń przelewu w euro na rzecz swoich użytkowników usług płatniczych powinni być zobowiązani do oferowania usługi płatniczej polegającej na wykonywaniu i odbieraniu poleceń przelewu natychmiastowego w euro wszystkim swoim użytkownikom usług płatniczych. Wymóg ten powinien mieć zastosowanie do wszystkich rachunków płatniczych utrzymywanych przez dostawców usług płatniczych na rzecz swoich użytkowników usług płatniczych, w tym podstawowych rachunków płatniczych, o których mowa w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/92/UE⁵.

⁵ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/92/UE z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie porównywalności opłat związanych z rachunkami płatniczymi, przenoszenia rachunku płatniczego oraz dostępu do podstawowego rachunku płatniczego (Dz.U. L 257 z 28.8.2014, s. 214).

- (8) Aby stworzyć zintegrowany rynek poleceń przelewu natychmiastowego w euro, konieczne jest przetwarzanie takich transakcji zgodnie ze wspólnym zestawem zasad i wymogów. Polecenie przelewu natychmiastowego w euro daje możliwość uznania rachunku odbiorcy środkami pieniężnymi w ciągu kilku sekund i przez całą dobę. Dostępność przez całą dobę, każdego dnia w roku, jest nieodłączną cechą poleceń przelewu natychmiastowego, które powinny spełniać określone warunki, m.in. jeżeli chodzi o moment otrzymania zleceń płatniczych, ich przetwarzanie, uznawanie rachunku i przyjmowanie daty waluty.
- (9) Europejski Bank Centralny (EBC) i krajowe banki centralne, gdy nie działają w charakterze organów kształtujących politykę pieniężną lub innych organów publicznych, powinny mieć możliwość ograniczenia oferowania usługi płatniczej polegającej na wykonywaniu poleceń przelewu natychmiastowego w euro do okresu, w którym EBC i krajowe banki centralne oferują usługę płatniczą polegającą na wykonywaniu i odbieraniu tradycyjnych poleceń przelewu w euro. Należy dopuścić możliwość takiego ograniczenia, ponieważ może być ono niezbędne do tego, by EBC lub krajowy bank centralny – ze względu na specyfikę swoich wewnętrznych ustaleń operacyjnych – w każdym momencie przestrzegały art. 123 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE).
- (10) Dostawcy usług płatniczych znajdujący się w państwie członkowskim, którego walutą nie jest euro, mogliby mieć ograniczony dostęp do płynności w euro poza godzinami pracy. W związku z tym proporcjonalne jest przewidzenie możliwości, aby tacy dostawcy usług płatniczych mogli zwrócić się do swoich właściwych organów o uprzednie zezwolenie na świadczenie usługi płatniczej polegającej na wykonywaniu poleceń przelewu natychmiastowego z rachunków denominowanych w walucie krajowej tego państwa członkowskiego poza godzinami pracy jedynie do określonego limitu na transakcję. Właściwe organy powinny mieć możliwość udzielenia takiego zezwolenia na podstawie swojej oceny dostępu dostawcy usług płatniczych do płynności w euro.

- (11) W państwach członkowskich istnieją różne kanały inicjowania płatności, poprzez które użytkownicy usług płatniczych mogą składać zlecenia płatnicze dotyczące polecenia przelewu w euro, np. za pomocą bankowości internetowej, aplikacji mobilnej, bankomatu, terminalu samoobsługowego, w oddziale lub telefonicznie. Aby zapewnić wszystkim użytkownikom usług płatniczych dostęp do poleceń przelewu natychmiastowego w euro, należy wyeliminować różnice w zakresie kanałów inicjowania płatności, poprzez które użytkownicy usług płatniczych mogą składać zlecenia płatnicze dotyczące poleceń przelewu natychmiastowego i innych poleceń przelewu. Ponadto w przypadku gdy użytkownik usług płatniczych ma możliwość składania dostawcy usług płatniczych wielu zleceń płatniczych dotyczących poleceń przelewu w formie pakietu, taka możliwość składania wielu zleceń płatniczych w formie pakietu powinna również istnieć w odniesieniu do poleceń przelewu natychmiastowego w euro. Dostawcy usług płatniczych powinni mieć możliwość oferowania wszystkich poleceń przelewu w euro inicjowanych przez swoich użytkowników usług płatniczych domyślnie jako poleceń przelewu natychmiastowego w euro.
- (12) Ponieważ niektóre kanały inicjowania płatności, takie jak oddziały bankowości detalicznej, nie są dostępne przez całą dobę, momentem otrzymania zlecenia płatniczego dotyczącego polecenia przelewu natychmiastowego złożonego w formie papierowej powinien być moment wprowadzenia zlecenia płatniczego w formie papierowej do wewnętrznego systemu dostawcy usług płatniczych płatnika, co powinno nastąpić, gdy tylko takie kanały inicjowania płatności staną się dostępne.

- (13) Gdy użytkownik usług płatniczych składa swojemu dostawcy usług płatniczych wiele zleceń płatniczych dotyczących poleceń przelewu natychmiastowego w formie pakietu, dostawca ten powinien natychmiast przystąpić do wyodrębnienia z tego pakietu indywidualnych transakcji polecenia przelewu natychmiastowego. Za moment otrzymania zlecenia płatniczego dotyczącego polecenia przelewu natychmiastowego złożonego w postaci pakietu wielu zleceń płatniczych należy uznać moment, gdy wyodrębnione zostaną indywidualne transakcje polecenia przelewu natychmiastowego, z uwzględnieniem wszelkich ograniczeń pojemności systemu płatności detalicznych, o których powiadomiono dostawcę usług płatniczych płatnika. Natychmiast po wyodrębnieniu transakcji dostawca usług płatniczych płatnika powinien przekazać tę indywidualną transakcję polecenia przelewu natychmiastowego dostawcy usług płatniczych odbiorcy. Przekazanie to powinno odbywać się bez uszczerbku dla rozwiązań, które mogą zostać udostępnione przez systemy płatności detalicznych i które umożliwiają przekształcenie wielu zleceń płatniczych dotyczących poleceń przelewu natychmiastowego w formie pakietu w indywidualne transakcje polecenia przelewu natychmiastowego.
- (14) Gdy zlecenie płatnicze dotyczące polecenia przelewu natychmiastowego w euro składane jest z rachunku płatniczego denominowanego w walucie innej niż euro, za moment otrzymania tego zlecenia płatniczego należy uznać moment, w którym dostawca usług płatniczych płatnika, natychmiast po złożeniu mu tego zlecenia płatniczego dotyczącego polecenia przelewu natychmiastowego w euro, przeliczył kwotę transakcji na euro z waluty, w której dany rachunek płatniczy jest denominowany.

- (15) Instytucje płatnicze i instytucje pieniądza elektronicznego powinny przyczyniać się do ułatwiania korzystania z poleceń przelewu natychmiastowego w euro i z tego powodu powinny podlegać wymogom niniejszego rozporządzenia zmieniającego. Niemniej jednak instytucje płatnicze i instytucje pieniądza elektronicznego nie są ujęte w wykazie podmiotów objętych definicją „instytucji” zawartą w dyrektywie 98/26/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁶. W związku z tym uczestnictwo instytucji płatniczych i instytucji pieniądza elektronicznego w systemach wskazanych przez państwa członkowskie zgodnie z tą dyrektywą jest faktycznie niemożliwe. W związku z brakiem możliwości uczestnictwa w takich systemach płatności instytucje płatnicze i instytucje pieniądza elektronicznego mogą mieć trudności ze świadczeniem usług poleceń przelewu natychmiastowego w euro w sposób efektywny i konkurencyjny. Uzasadniona jest zatem zmiana dyrektywy 98/26/WE w celu włączenia instytucji płatniczych i instytucji pieniądza elektronicznego do wykazu podmiotów objętych definicją „instytucji” zawartą w tej dyrektywie, ale wyłącznie w celu zdefiniowania uczestników systemu płatności.

⁶ Dyrektywa 98/26/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 maja 1998 r. w sprawie zamknięcia rozliczeń w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych (Dz.U. L 166 z 11.6.1998, s. 45).

- (16) Instytucje płatnicze i instytucje pieniądza elektronicznego powinny spełniać wymogi i przestrzegać zasad systemów płatności wskazanych zgodnie z dyrektywą 98/26/WE, aby móc uczestniczyć w tych systemach. Mając na uwadze znaczenie potencjalnego wkładu instytucji płatniczych i instytucji pieniądza elektronicznego w ułatwianie korzystania z poleceń przelewu natychmiastowego w euro oraz to, jak ważne jest, by jak najszybciej przywrócić równe warunki działania dla banków i tych instytucji, należy wyznaczyć państwowym członkowskim krótki termin na transpozycję i wprowadzenie zmian w dyrektywie 98/26/WE oraz odpowiednie terminy rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia zmieniającego w odniesieniu do instytucji płatniczych i instytucji pieniądza elektronicznego. Aby zapewnić prawdziwie równe warunki działania dla uczestników systemów wskazanych przez państwa członkowskie na mocy tej dyrektywy, utrzymać stabilność i integralność tych systemów oraz zapewnić kompleksowe zarządzanie ryzykiem przez instytucje płatnicze i instytucje pieniądza elektronicznego, należy doprecyzować niektóre przepisy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366⁷ w odniesieniu do instytucji płatniczych i instytucji pieniądza elektronicznego, które ubiegają się o uczestnictwo lub uczestniczą w takich systemach wskazanych przez państwa członkowskie na mocy dyrektywy 98/26/WE.

Przepisy te dotyczą ochrony środków pieniężnych użytkowników, zasad zarządzania i rozwiązań zapewniających ciągłość działania. Przewiduje się, że Parlament Europejski i Rada dokonają dalszego przeglądu zmian w dyrektywie (UE) 2015/2366 podczas analizowania wniosku Komisji dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie usług płatniczych i usług związanych z pieniądzem elektronicznym w ramach rynku wewnętrznego, zmieniającej dyrektywę 98/26/WE i uchylającej dyrektywy (UE) 2015/2366 i 2009/110/WE oraz wniosku Komisji dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego i zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 1093/2010.

⁷ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniająca dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylająca dyrektywę 2007/64/WE (Dz.U. L 337 z 23.12.2015, s. 35).

- (17) Użytkownicy usług płatniczych są bardzo wyczuleni na poziom opłat za substytucyjne metody płatności. Poziom opłat może zatem skłaniać ich do wyboru danej metody płatności lub rezygnacji z niej. Na rynkach krajowych, na których zastosowano wyższe opłaty na poziomie transakcji za polecenia przelewu natychmiastowego w euro w porównaniu z opłatami za inne polecenia przelewu w euro, poziom wykorzystania poleceń przelewu natychmiastowego jest niski. Uniemożliwiło to osiągnięcie masy krytycznej poleceń przelewu natychmiastowego w euro, która jest niezbędna do uzyskania pełnych efektów sieciowych zarówno przez dostawców usług płatniczych, jak i użytkowników usług płatniczych. W związku z tym wszystkie rodzaje opłat nakładanych na płatników i odbiorców za realizację poleceń przelewu natychmiastowego w euro, w tym opłaty za pojedynczą transakcję lub opłaty ryczałtowe, nie powinny przekraczać takich opłat nakładanych na tych samych użytkowników usług płatniczych za analogiczne rodzaje innych poleceń przelewu w euro. Byłoby niepożądane, aby dostawcy usług płatniczych obchodzili cel przyświecający temu wymogowi. Przy określaniu analogicznych rodzajów poleceń przelewu powinna istnieć możliwość zastosowania kryteriów obejmujących kanał inicjowania płatności lub instrument płatniczy wykorzystany do zainicjowania płatności, status klienta oraz dodatkowe cechy lub usługi.

- (18) Wszechobecne polecenia przelewu natychmiastowego w euro dają dostawcom usług płatniczych możliwość opracowania nowych rozwiązań płatniczych, takich jak mobilne aplikacje płatnicze, ułatwiających wykorzystywanie poleceń przelewu natychmiastowego w euro do płatności dokonywanych w punkcie interakcji. Takie rozwiązania płatnicze mogą obejmować dodatkowe cechy lub usługi oferowane płatnikom i odbiorcom, takie jak inicjowanie płatności, rozstrzygnięcie sporów lub zwroty. Dostawcy usług płatniczych powinni mieć możliwość decydowania o opłatach za takie dodatkowe cechy lub usługi wykraczające poza zakres podstawowego polecenia przelewu natychmiastowego. Rozwiązanie płatnicze oparte na poleceniu przelewu natychmiastowego, które obejmuje dodatkowe cechy lub usługi, nie powinno być uznawane za mające charakter analogiczny względem tradycyjnego polecenia przelewu oferowanego bez takich samych dodatkowych cech lub usług. W sytuacji gdy użytkownik usług płatniczych może składać zlecenia płatnicze dotyczące tradycyjnych poleceń przelewu bez dodatkowych cech lub usług, taka sama możliwość powinna być również dostępna w przypadku poleceń przelewu natychmiastowego w euro. Należy zapewnić, by z punktu widzenia użytkownika usług płatniczych wykonywanie lub odbieranie polecenia przelewu natychmiastowego w euro nie było droższe niż wykonywanie lub odbieranie tradycyjnego polecenia przelewu w euro z takimi samymi dodatkowymi cechami lub usługami. W szczególności dostawcy usług płatniczych oferujący różne warianty rozwiązania płatniczego, które różniłyby się jedynie tym, że w jednym z nich wykorzystuje się polecenie przelewu natychmiastowego, a w drugim tradycyjne polecenie przelewu, powinni zapewnić, by całkowita opłata za wariant wykorzystujący polecenie przelewu natychmiastowego w euro nie była wyższa niż opłata za wariant wykorzystujący tradycyjne polecenie przelewu w euro.

- (19) Aby zapewnić użytkownikowi usług płatniczych większą swobodę w korzystaniu z poleceń przelewu natychmiastowego, powinien on mieć możliwość ustalania indywidualnych limitów maksymalnej kwoty – w ujęciu dziennym albo na transakcję – jaką może wysłać za pomocą polecenia przelewu natychmiastowego. Użytkownicy usług płatniczych powinni mieć możliwość modyfikacji lub usunięcia tych indywidualnych limitów w dowolnym momencie, bez trudności i ze skutkiem natychmiastowym.
- (20) Bezpieczeństwo poleceń przelewu w euro, zarówno natychmiastowych, jak i tradycyjnych, ma zasadnicze znaczenie dla zwiększenia zaufania użytkowników usług płatniczych do usługi płatniczej polegającej na wykonywaniu i odbieraniu poleceń przelewu i dla zapewnienia korzystania z niej. Zgodnie z dyrektywą (UE) 2015/2366 jedynym wyznacznikiem prawidłowej realizacji transakcji w odniesieniu do odbiorcy jest unikatowy identyfikator, zgodnie z definicją zawartą w tej dyrektywie, a dostawcy usług płatniczych nie są zobowiązani do weryfikacji nazwy odbiorcy. Dostawcy usług płatniczych powinni dysponować solidnymi i aktualnymi środkami wykrywania oszustw i zapobiegania im, które mają zapobiegać wykonywaniu polecenia przelewu do niezamierzonego odbiorcy w wyniku oszustwa lub błędu, mając na uwadze, że odzyskanie tych środków pieniężnych przez płatnika przed uznaniem nimi rachunku odbiorcy może być niemożliwe. Dostawcy usług płatniczych powinni mieć pewien stopień elastyczności w opracowywaniu najodpowiedniejszych środków postępowania z różnymi wariantami inicjowania płatności. Użytkownicy usług płatniczych nie powinny być obarczani żadnymi dodatkowymi opłatami lub należnościami w związku z takimi środkami. Dostawcy usług płatniczych powinni zatem świadczyć usługę polegającą na zapewnieniu weryfikacji odbiorcy, na rzecz którego płatnik zamierza wykonać polecenie przelewu (zwaną dalej „usługą polegającą na zapewnieniu weryfikacji odbiorcy”). Aby uniknąć niepotrzebnych utrudnień lub opóźnień w przetwarzaniu transakcji, dostawca usług płatniczych płatnika powinien wykonać taką usługę natychmiast po przekazaniu przez płatnika stosownych informacji o odbiorcy i przed zaoferowaniem płatnikowi możliwości autoryzacji polecenia przelewu.

- (21) Pewne cechy nazwy odbiorcy, na którego rachunek płatnik chce zrealizować polecenie przelewu, takie jak obecność znaków diakrytycznych lub różnych możliwych transliteracji nazwisk lub nazw w różnych alfabetach, różnice pomiędzy nazwiskami lub nazwami używanymi zwyczajowo a nazwiskami lub nazwami wskazanymi w oficjalnych dokumentach, mogą prowadzić do sytuacji, w której podana przez płatnika nazwa odbiorcy i nazwa powiązana z identyfikatorem rachunku płatniczego określonym w pkt 1 lit. a) załącznika do rozporządzenia (UE) nr 260/2012 (zwanym dalej „identyfikatorem rachunku płatniczego”) przedstawiona przez płatnika nie są całkowicie zgodne, ale są prawie zgodne. W takich przypadkach, aby uniknąć niepotrzebnych utrudnień w przetwarzaniu poleceń przelewu w euro i ułatwić płatnikowi podjęcie decyzji o kontynuowaniu zamierzonej transakcji, dostawcy usług płatniczych powinni wskazać płatnikowi – w sposób zapewniający zgodność z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679⁸ – nazwę odbiorcy powiązanego z podanym przez płatnika identyfikatorem rachunku płatniczego.

⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

- (22) Autoryzacja polecenia przelewu w przypadku gdy odbiorca nie został zweryfikowany, może skutkować przekazaniem środków pieniężnych na rzecz niezamierzonego odbiorcy. Dostawcy usług płatniczych nie powinni ponosić odpowiedzialności za realizację transakcji na rzecz niezamierzonego odbiorcy na podstawie nieprawidłowego unikatowego identyfikatora, zgodnie z art. 88 dyrektywy (UE) 2015/2366, o ile prawidłowo wykonują usługę polegającą na zapewnieniu weryfikacji odbiorcy. Niemniej jednak, w przypadku gdy dostawcy usług płatniczych, w tym dostawcy świadczący usługę inicjowania płatności, nie wykonują takiej usługi w sposób prawidłowy, i gdy takie uchybienie skutkuje wadliwie wykonaną transakcją płatniczą, tacy dostawcy usług płatniczych powinni niezwłocznie zwrócić płatnikowi przekazaną kwotę oraz, w stosownych przypadkach, przywrócić obciążony rachunek płatniczy do stanu, jaki istniałby, gdyby ta transakcja płatnicza nie miała miejsca. Dostawcy usług płatniczych powinni informować użytkowników usług płatniczych o konsekwencjach, jakie dla odpowiedzialności dostawcy usług płatniczych i dla prawa użytkownika usług płatniczych do uzyskania zwrotu środków ma jego decyzja o zignorowaniu powiadomienia przekazanego zgodnie z niniejszym rozporządzeniem zmieniającym.
- (23) Usługę polegającą na zapewnianiu weryfikacji odbiorcy należy w zakresie, w jakim jest to możliwe wykonywać zgodnie z ogólnounijnym zestawem zasad i norm, tak by zachęcać do jej sprawnego i interoperacyjnego wdrażania. Ten zestaw zasad i norm mógłby zostać opracowany przez organizacje, do których należą dostawcy usług płatniczych lub które ich reprezentują.
- (24) Użytkownicy usług płatniczych, którzy nie są konsumentami i którzy składają wiele zleceń płatniczych w formie pakietu, powinni, w dowolnym momencie trwania ich stosunku umownego z dostawcą usług płatniczych, mieć możliwość rezygnacji z usługi polegającej na zapewnieniu weryfikacji odbiorcy. Po rezygnacji z tej usługi ci użytkownicy usług płatniczych powinni mieć możliwość jej przywrócenia.

(25) Niezwykle ważne jest skuteczne wypełnianie przez dostawców usług płatniczych obowiązków wynikających ze środków ograniczających przyjętych przez Unię zgodnie z art. 215 TFUE względem osób, organów lub podmiotów, których aktywa zostały zamrożone lub którym lub na rzecz których zakazuje się udostępniania środków finansowych lub zasobów gospodarczych, bezpośrednio lub pośrednio (zwanymi dalej „ukierunkowanymi finansowymi środkami ograniczającymi”). W prawie Unii nie określono jednak zasad dotyczących procedury ani narzędzi, które mają być stosowane przez dostawców usług płatniczych w celu umożliwienia im wywiązania się z tych obowiązków. Dostawcy usług płatniczych stosują zatem różne metody, kierując się własnym wyborem lub wskazówkami odpowiednich organów krajowych. Praktyka wypełniania obowiązków wynikających z ukierunkowanych finansowych środków ograniczających w drodze kontroli płatnika i odbiorcy w ramach każdej transakcji polecenia przelewu, zarówno krajowej, jak i transgranicznej, prowadzi do bardzo dużej liczby poleceń przelewu oznaczonych jako potencjalnie dotyczące osób lub podmiotów objętych ukierunkowanymi finansowymi środkami ograniczającymi. Po weryfikacji okazuje się jednak, że znaczna większość takich oznaczonych transakcji nie dotyczy osób lub podmiotów objętych ukierunkowanymi finansowymi środkami ograniczającymi. Ze względu na charakter poleceń przelewu natychmiastowego dostawcy usług płatniczych nie mają możliwości zweryfikowania w wymaganym krótkim czasie tych oznaczonych transakcji, w związku z czym są one odrzucane. Sytuacja ta stwarza wyzwania operacyjne dla dostawców usług płatniczych w zakresie oferowania swoim użytkownikom usług płatniczych w całej Unii w sposób niezawodny i przewidywalny usługi płatniczej polegającej na wykonywaniu i odbieraniu poleceń przelewu natychmiastowego.

W celu zapewnienia większej pewności prawa, zwiększenia skuteczności działań dostawców usług płatniczych na rzecz wypełnienia ich obowiązków wynikających z ukierunkowanych finansowych środków ograniczających w kontekście poleceń przelewu natychmiastowego w euro oraz zapobieżenia niepotrzebnym utrudnieniom w wykonywaniu i odbieraniu takich poleceń przelewu natychmiastowego dostawcy usług płatniczych powinni weryfikować okresowo, co najmniej raz dziennie, czy ich użytkownicy usług płatniczych są osobami lub podmiotami objętymi ukierunkowanymi finansowymi środkami ograniczającymi, i w tym konkretnym kontekście nie powinni już stosować kontroli poszczególnych transakcji. Spoczywający na dostawcach usług płatniczych obowiązek okresowej weryfikacji swoich użytkowników usług płatniczych dotyczy wyłącznie osób lub podmiotów objętych ukierunkowanymi finansowymi środkami ograniczającymi. Inne rodzaje środków ograniczających przyjętych zgodnie z art. 215 TFUE lub środki ograniczające, które nie zostały przyjęte zgodnie z art. 215 TFUE, nie są objęte zakresem tego obowiązku.

- (26) Aby zapobiec inicjowaniu poleceń przelewu natychmiastowego z rachunków płatniczych należących do osób lub podmiotów objętych ukierunkowanymi finansowymi środkami ograniczającymi oraz zapewnić natychmiastowe zamrożenie środków finansowych przesyłanych na takie rachunki płatnicze, dostawcy usług płatniczych powinni przeprowadzać weryfikacje swoich użytkowników usług płatniczych natychmiast po wejściu w życie nowego ukierunkowanego finansowego środka ograniczającego. Obowiązek ten powinien mieć zastosowanie do wszystkich dostawców usług płatniczych wykonujących lub odbierających polecenia przelewu natychmiastowego w euro w celu zapewnienia, by wszyscy dostawcy usług płatniczych skutecznie wypełniali swoje obowiązki wynikające z ukierunkowanych finansowych środków ograniczających. Spoczywający na dostawcach usług płatniczych obowiązek okresowej weryfikacji, czy ich użytkownicy usług płatniczych są osobami lub podmiotami objętymi ukierunkowanymi finansowymi środkami ograniczającymi, nie koliduje z działaniami, jakie dostawcy usług płatniczych powinni być w stanie podjąć w celu przestrzegania prawa Unii dotyczącego zapobiegania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, w szczególności jego wymogów opartych na analizie ryzyka, w celu zastosowania się do przyjętych zgodnie z art. 215 TFUE środków ograniczających innych niż zamrożenie aktywów lub zakaz udostępniania środków finansowych lub zasobów gospodarczych lub w celu zastosowania się do środków ograniczających, które nie zostały przyjęte zgodnie z art. 215 TFUE.

- (27) Naruszenia przepisów wprowadzonych niniejszym rozporządzeniem zmieniającym powinny podlegać sankcjom nakładanym przez właściwe organy lub organy sądowe państw członkowskich. Sankcje te powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Aby zwiększyć wzajemne zaufanie pomiędzy dostawcami usług płatniczych i pomiędzy odpowiednimi właściwymi organami co do jednolitego i gruntownego wdrożenia zharmonizowanego podejścia do wypełniania obowiązków dostawców usług płatniczych wynikających z ukierunkowanych finansowych środków ograniczających, należy w szczególności zharmonizować w całej Unii wspólną normę dotyczącą pułapu sankcji za naruszenie przez dostawców usług płatniczych spoczywających na nich obowiązków w zakresie weryfikacji, czy ich użytkownicy usług płatniczych są osobami lub podmiotami objętymi ukierunkowanymi finansowymi środkami ograniczającymi. Powinna istnieć możliwość nakładania sankcji nie tylko na dostawców usług płatniczych, ale także na osoby fizyczne będące członkami kadry kierowniczej wyższego szczebla lub organu zarządzającego dostawcy usług płatniczych.
- (28) Dostawcy usług płatniczych potrzebują wystarczająco dużo czasu, aby wypełnić obowiązki ustanowione w niniejszym rozporządzeniu zmieniającym. Należy zatem wprowadzać te obowiązki stopniowo, co pozwoli dostawcom usług płatniczych na bardziej efektywne wykorzystanie dostępnych im zasobów. Obowiązek oferowania usługi płatniczej polegającej na wykonywaniu poleceń przelewu natychmiastowego powinien zatem mieć zastosowanie później, po uprzednim spełnieniu obowiązku oferowania usługi płatniczej polegającej na odbieraniu poleceń przelewu natychmiastowego, ponieważ z tych dwóch usług wdrożenie usługi polegającej na wykonywaniu poleceń przelewu natychmiastowego jest zazwyczaj bardziej kosztowne i złożone, a zatem wymaga więcej czasu. Usługa polegająca na zapewnieniu weryfikacji odbiorcy jest istotna dla dostawców usług płatniczych oferujących usługę płatniczą polegającą na wykonywaniu poleceń przelewu.

Obowiązek oferowania usługi polegającej na zapewnieniu weryfikacji odbiorcy powinien w związku z tym mieć zastosowanie od tego samego momentu, co obowiązek oferowania usługi płatniczej polegającej na wykonywaniu poleceń przelewu natychmiastowego.

Obowiązki dotyczące opłat i zharmonizowanej procedury służącej zapewnieniu przestrzegania obowiązków wynikających z ukierunkowanych finansowych środków ograniczających powinny mieć zastosowanie od momentu, w którym dostawcy usług płatniczych są zobowiązani do oferowania usługi płatniczej polegającej na odbieraniu poleceń przelewu natychmiastowego. Aby umożliwić dostawcom usług płatniczych w państwach członkowskich, których walutą nie jest euro, efektywną alokację zasobów potrzebnych do wdrożenia poleceń przelewu natychmiastowego w euro, terminy, począwszy od których obowiązki ustanowione w niniejszym rozporządzeniu zmieniającym mają zastosowanie do takich dostawców usług płatniczych powinny być późniejsze niż w przypadku dostawców usług płatniczych znajdujących się w państwach członkowskich, których walutą jest euro. Poszczególne obowiązki należy wprowadzać stopniowo, tak, jak ma to miejsce w przypadku dostawców usług płatniczych znajdujących się w strefie euro. Jeżeli przed tymi późniejszymi terminami euro zostanie wprowadzone jako waluta państwa członkowskiego, którego walutą nie jest euro, dostawcy usług płatniczych w tym państwie członkowskim powinni spełnić wymogi niniejszego rozporządzenia zmieniającego w ciągu roku od przystąpienia do strefy euro, ale nie później niż w odpowiednich terminach określonych dla dostawców usług płatniczych w państwach członkowskich, których walutą nie jest euro. Jednakże tacy dostawcy usług płatniczych powinni móc spełnić wymogi niniejszego rozporządzenia zmieniającego przed upływem odpowiednich terminów określonych dla dostawców usług płatniczych w państwach członkowskich, których walutą jest euro.

- (29) Komisja powinna przedłożyć Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie oceniające zmiany w opłatach za rachunki płatnicze, a także zmiany w opłatach za krajowe i transgraniczne polecenia przelewu i polecenia przelewu natychmiastowego w euro oraz w innych walutach od dnia przyjęcia przez Komisję wniosku ustawodawczego dotyczącego niniejszego rozporządzenia zmieniającego, czyli od dnia 26 października 2022 r., z myślą o monitorowaniu wpływu niniejszego rozporządzenia zmieniającego na wysokość opłat za rachunki, tradycyjne polecenia przelewu i polecenia przelewu natychmiastowego. Komisja powinna również ocenić zakres i skuteczność spoczywającego na dostawcy usług płatniczych obowiązku dotyczącego okresowej weryfikacji, czy jego użytkownicy usług płatniczych są osobami lub podmiotami objętymi ukierunkowanymi finansowymi środkami ograniczającymi, w zakresie zapobiegania niepotrzebnemu utrudnianiu wykonywania i odbierania poleceń przelewu natychmiastowego. Komisja powinna również przedłożyć Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie oceniające pozostałe przeszkody w realizacji poleceń przelewu natychmiastowego w różnych okolicznościach, w tym jeśli chodzi o płatności dokonywane w punkcie interakcji. W sprawozdaniu tym należy ocenić poziom standaryzacji technologii istotnych dla stosowania poleceń przelewu natychmiastowego, takich jak kody QR, komunikacja zbliżeniowa (NFC) i Bluetooth.

- (30) Zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1230⁹ opłaty stosowane przez dostawcę usług płatniczych znajdującego się w państwie członkowskim, którego walutą nie jest euro, w odniesieniu do transgranicznych poleceń przelewu w euro mają być takie same jak opłaty stosowane przez tego dostawcę usług płatniczych w odniesieniu do krajowych poleceń przelewu w walucie krajowej tego państwa członkowskiego. W sytuacjach, w których taki dostawca usług płatniczych stosuje wyższe opłaty za krajowe polecenia przelewu natychmiastowego w walucie krajowej niż za krajowe tradycyjne polecenia przelewu w walucie krajowej, a zatem również wyższe opłaty niż za transgraniczne tradycyjne polecenia przelewu w euro, poziom opłat, które taki dostawca usług płatniczych byłby zobowiązany stosować zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2021/1230 w odniesieniu do transgranicznych poleceń przelewu natychmiastowego w euro, byłby wyższy niż opłaty za transgraniczne tradycyjne polecenia przelewu w euro. W takich sytuacjach, w celu zapobieżenia sprzeczności wymogów oraz biorąc pod uwagę główny cel, jakim jest skłonienie użytkowników usług płatniczych do szerszego korzystania z poleceń przelewu natychmiastowego w euro, należy wprowadzić wymóg, aby opłaty stosowane wobec płatników i odbiorców z tytułu transgranicznych poleceń przelewu natychmiastowego w euro nie przekraczały opłat stosowanych z tytułu transgranicznych tradycyjnych poleceń przelewu w euro.

⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1230 z dnia 14 lipca 2021 r. w sprawie płatności transgranicznych w Unii (Dz.U. L 274 z 30.7.2021, s. 20).

- (31) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenia (UE) nr 260/2012 i (UE) 2021/1230 oraz dyrektywy 98/26/WE i (UE) 2015/2366.
- (32) Przetwarzanie danych osobowych w związku poleceniem przelewu lub świadczeniem usługi polegającej na zapewnieniu weryfikacji odbiorcy, a także weryfikowaniem, czy użytkownicy usług płatniczych są osobami lub podmiotami objętymi ukierunkowanymi finansowymi środkami ograniczającymi, powinno być zgodne z rozporządzeniem (UE) 2016/679. Przetwarzanie nazwisk oraz identyfikatorów rachunków płatniczych osób fizycznych jest proporcjonalne i niezbędne do zapobiegania nieuczciwym transakcjom, wykrywania błędów i zapewnienia przestrzegania ukierunkowanych finansowych środków ograniczających.
- (33) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia, a mianowicie zapewnienie niezbędnych jednolitych zasad dotyczących transgranicznych poleceń przelewu natychmiastowego w euro na poziomie Unii oraz zwiększenie ogólnego wykorzystania poleceń przelewu natychmiastowego w euro nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, gdyż nie mogą one nakładać obowiązków na dostawców usług płatniczych znajdujących się w innych państwach członkowskich, natomiast ze względu na rozmiary i skutki tych działań możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.

- (34) Zgodnie z art. 42 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725¹⁰ skonsultowano się z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych, który wydał opinię w dniu 19 grudnia 2022 r.¹¹,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

¹⁰ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

¹¹ Dz.U. C 60 z 17.2.2023, s. 12.

Artykuł 1
Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 260/2012

W rozporządzeniu (UE) nr 260/2012 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) dodaje się punkty w brzmieniu:
 - „1a) »polecenie przelewu natychmiastowego« oznacza polecenie przelewu wykonywane natychmiast, 24 godziny na dobę i w dowolnym dniu kalendarzowym;
 - 1b) »kanał inicjowania płatności« oznacza metodę, urządzenie lub procedurę, za pomocą których płatnicy mogą złożyć u swojego dostawcy usług płatniczych zlecenie płatnicze dotyczące polecenia przelewu, w tym bankowość internetową, aplikację bankowości mobilnej, bankomat lub dowolny inny sposób w obiektach dostawcy usług płatniczych;
 - 1c) »dostawca świadczący usługę inicjowania płatności« oznacza dostawcę świadczącego usługę inicjowania płatności zdefiniowanego w art. 4 pkt 18 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366*;
 - 1d) »nazwa odbiorcy« oznacza w odniesieniu do osoby fizycznej – imię i nazwisko, a w odniesieniu do osoby prawnej – nazwę handlową lub prawną;

- 1e) »ukierunkowane finansowe środki ograniczające« oznaczają zamrożenie aktywów nałożone na osobę fizyczną lub prawną, organ lub podmiot lub zakaz udostępniania osobie fizycznej lub prawnej, organowi lub podmiotowi lub na ich rzecz, bezpośrednio lub pośrednio, środków finansowych lub zasobów gospodarczych na podstawie środków ograniczających przyjętych zgodnie z art. 215 TFUE;
- 1f) »identyfikator podmiotu prawnego« lub »LEI« oznacza nadany podmiotowi prawnemu niepowtarzalny alfanumeryczny kod referencyjny oparty na normie ISO 17442;

* Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniająca dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylająca dyrektywę 2007/64/WE (Dz.U. L 337 z 23.12.2015, s. 35).”;

b) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) »rachunek płatniczy« oznacza rachunek płatniczy zdefiniowany w art. 4 pkt 12 dyrektywy (UE) 2015/2366;”;

c) pkt 22 otrzymuje brzmienie:

„22) »system płatności detalicznych« oznacza system płatności niebędący systemem płatności wysokokwotowych, którego głównym przeznaczeniem jest przetwarzanie, rozliczanie lub rozrachunek poleceń przelewu lub poleceń zapłaty opiewających głównie na niewielkie kwoty;”;

2) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 5a

Transakcje polecenia przelewu natychmiastowego

1. Dostawcy usług płatniczych, którzy oferują swoim użytkownikom usług płatniczych usługę płatniczą polegającą na wykonywaniu i odbieraniu poleceń przelewu, oferują wszystkim swoim użytkownikom usług płatniczych usługę polegającą na wykonywaniu i odbieraniu poleceń przelewu natychmiastowego.

Dostawcy usług płatniczych, o których to dostawcach mowa w akapicie pierwszym, zapewniają by wszystkie rachunki płatnicze, które mają zdolność odbiorczą na potrzeby poleceń przelewu, miały również zdolność odbiorczą na potrzeby poleceń przelewu natychmiastowego przez 24 godziny na dobę i w dowolnym dniu kalendarzowym.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1 i z zastrzeżeniem uzyskania uprzedniego zezwolenia właściwych organów na podstawie przeprowadzonej przez te organy oceny jego dostępu do płynności w euro, dostawca usług płatniczych znajdujący się w państwie członkowskim, którego walutą nie jest euro, nie jest zobowiązany do oferowania użytkownikom usług płatniczych usługi płatniczej polegającej na wykonywaniu poleceń przelewu natychmiastowego w euro powyżej określonego limitu na transakcję, z rachunków płatniczych denominowanych w walucie krajowej tego państwa członkowskiego, w czasie gdy ten dostawca usług płatniczych nie wykonuje ani nie odbiera transakcji tradycyjnego polecenia przelewu w euro w odniesieniu do takich rachunków płatniczych. Limit ten jest określany przez właściwe organy i nie może być niższy niż 25 000 EUR. Właściwe organy mogą udzielić uprzedniego zezwolenia na wniosek dostawcy usług płatniczych na okres roku. Na wniosek dostawcy usług płatniczych właściwe organy mogą przedłużać to uprzednie zezwolenie o kolejne roczne okresy po ponownej ocenie przez właściwe organy dostępu dostawcy usług płatniczych do płynności w euro. Właściwe organy co roku informują Komisję o uprzednich zezwoleniach i przedłużeniach udzielonych zgodnie z niniejszym ustępem.

EBC i każdy krajowy bank centralny, gdy nie działają w charakterze organu kształtującego politykę pieniężną lub innego organu publicznego, mogą ograniczyć oferowaną usługę płatniczą polegającą na wykonywaniu poleceń przelewu natychmiastowego do okresów, w których podmioty te oferują usługę płatniczą polegającą na wykonywaniu i odbieraniu tradycyjnych poleceń przelewu.

3. Niezależnie od art. 78 ust. 1 akapit drugi dyrektywy (UE) 2015/2366 za moment otrzymania zlecenia płatniczego dotyczącego przelewu natychmiastowego uznaje się moment jego otrzymania przez dostawcę usług płatniczych płatnika, bez względu na godzinę lub dzień kalendarzowy.

Niezależnie od art. 78 ust. 2 dyrektywy (UE) 2015/2366, jeżeli płatnik i dostawca usług płatniczych płatnika uzgodnią, że wykonanie zlecenia płatniczego dotyczącego polecenia przelewu natychmiastowego ma nastąpić w określonym momencie określonego dnia lub w momencie, w którym płatnik przekazał środki do dyspozycji dostawcy usług płatniczych, za moment otrzymania zlecenia płatniczego dotyczącego polecenia przelewu natychmiastowego uznaje się ten uzgodniony moment, bez względu na godzinę lub dzień kalendarzowy.

W drodze odstępstwa od akapitów pierwszego i drugiego niniejszego ustępu za moment otrzymania zlecenia płatniczego dotyczącego polecenia przelewu natychmiastowego uznaje się:

- a) w przypadku nieelektronicznego zlecenia płatniczego dotyczącego polecenia przelewu natychmiastowego – moment, w którym dostawca usług płatniczych płatnika wprowadził informacje o zleceniu płatniczym do swojego wewnętrznego systemu, co następuje możliwie jak najszybciej po złożeniu nieelektronicznego zlecenia płatniczego dotyczącego polecenia przelewu natychmiastowego przez płatnika u swojego dostawcy usług płatniczych;

- b) w przypadku indywidualnego zlecenia płatniczego dotyczącego polecenia przelewu natychmiastowego należącego do pakietu, o którym mowa w ust. 7 niniejszego artykułu, jeżeli przekształcenie tego pakietu w indywidualne transakcje płatnicze jest przeprowadzane przez dostawcę usług płatniczych płatnika – moment, w którym wynikająca z tego transakcja płatnicza została wyodrębniona przez dostawcę usług płatniczych płatnika; dostawca usług płatniczych płatnika rozpoczyna przekształcanie pakietu natychmiast po jego złożeniu przez płatnika u dostawcy usług płatniczych płatnika i dokonuje tego przekształcenia tak szybko, jak to możliwe;
 - c) w przypadku zlecenia płatniczego dotyczącego polecenia przelewu natychmiastowego z rachunku płatniczego, który nie jest denominowany w euro – moment, w którym kwota transakcji płatniczej została przeliczona na euro; takie przeliczenie walut następuje natychmiast po złożeniu przez płatnika zlecenia płatniczego dotyczącego polecenia przelewu natychmiastowego u jego dostawcy usług płatniczych.
4. Dostawcy usług płatniczych, wykonując polecenia przelewu natychmiastowego, oprócz wymogów określonych w art. 5 muszą spełniać następujące wymogi:
- a) dostawcy usług płatniczych zapewniają płatnikom możliwość złożenia zlecenia płatniczego dotyczącego polecenia przelewu natychmiastowego za pośrednictwem wszystkich kanałów inicjowania płatności, za pomocą których ci płatnicy mogą składać zlecenia płatnicze dotyczące innych poleceń przelewu;

- b) niezależnie od art. 83 dyrektywy (UE) 2015/2366, natychmiast po otrzymaniu zlecenia płatniczego dotyczącego polecenia przelewu natychmiastowego, dostawca usług płatniczych płatnika sprawdza, czy spełnione są wszystkie warunki niezbędne do przetworzenia transakcji płatniczej oraz czy dostępne są niezbędne środki, rezerwują kwotę transakcji płatniczej na rachunku płatnika lub obciążają ten rachunek tą kwotą i natychmiast wysyłają transakcję płatniczą do dostawcy usług płatniczych odbiorcy;
- c) niezależnie od art. 83 i art. 87 ust. 2 dyrektywy (UE) 2015/2366, dostawca usług płatniczych odbiorcy w ciągu 10 sekund od momentu otrzymania zlecenia płatniczego dotyczącego polecenia przelewu natychmiastowego przez dostawcę usług płatniczych płatnika udostępnia kwotę transakcji płatniczej na rachunku płatniczym odbiorcy w walucie, w której denominowany jest rachunek odbiorcy, i potwierdza dostawcy usług płatniczych płatnika wykonanie transakcji płatniczej;
- d) niezależnie od art. 87 ust. 1 dyrektywy (UE) 2015/2366, dostawca usług płatniczych odbiorcy zapewnia, aby data waluty w odniesieniu do uznania rachunku płatniczego odbiorcy była taka sama jak data uznania rachunku płatniczego odbiorcy przez dostawcę usług płatniczych odbiorcy kwotą transakcji płatniczej; oraz

- e) natychmiast po otrzymaniu potwierdzenia wykonania, o którym mowa w lit. c), lub w przypadku gdy dostawca usług płatniczych płatnika nie otrzyma takiego potwierdzenia wykonania w ciągu 10 sekund od momentu otrzymania zlecenia dotyczącego polecenia przelewu natychmiastowego, dostawca usług płatniczych płatnika bezpłatnie informuje płatnika, a także w stosownych przypadkach dostawcę świadczącego usługę inicjowania płatności, czy kwota transakcji płatniczej została udostępniona na rachunku płatniczym odbiorcy.
5. Niezależnie od art. 89 dyrektywy (UE) 2015/2366, w przypadku gdy dostawca usług płatniczych płatnika nie otrzymał od dostawcy usług płatniczych odbiorcy komunikatu potwierdzającego, że środki zostały udostępnione na rachunku płatniczym odbiorcy w ciągu 10 sekund od momentu otrzymania, dostawca usług płatniczych płatnika natychmiast przywraca rachunek płatniczy płatnika do stanu, jaki istniałby, gdyby transakcja nie miała miejsca.
6. Na wniosek użytkownika usług płatniczych dostawca usług płatniczych oferuje użytkownikowi usług płatniczych możliwość ustalenia limitu określającego maksymalną kwotę, którą można przekazać za pomocą polecenia przelewu natychmiastowego. Limit ten może być określony albo w ujęciu dziennym, albo na transakcję, według uznania użytkownika usług płatniczych. Dostawcy usług płatniczych zapewniają, aby użytkownicy usług płatniczych mieli możliwość zmiany tej maksymalnej kwoty w dowolnym momencie przed złożeniem zlecenia płatniczego dotyczącego polecenia przelewu natychmiastowego. W przypadku gdy zlecenie płatnicze użytkownika usług płatniczych dotyczące polecenia przelewu natychmiastowego przekracza maksymalną kwotę lub prowadzi do jej przekroczenia, dostawca usług płatniczych płatnika nie wykonuje zlecenia płatniczego dotyczącego polecenia przelewu natychmiastowego, powiadamia o tym użytkownika usług płatniczych i informuje go o tym, jak zmienić maksymalną kwotę.

7. Oferując usługę płatniczą polegającą na wykonywaniu i odbieraniu poleceń przelewu natychmiastowego, dostawcy usług płatniczych oferują swoim użytkownikom usług płatniczych możliwość składania wielu zleceń płatniczych w formie pakietu, jeżeli dostawcy usług płatniczych oferują taką możliwość swoim użytkownikom usług płatniczych w przypadku innych poleceń przelewu.

Dostawcy usług płatniczych nie mogą stosować limitów liczby zleceń płatniczych, które mogą być składane w pakiecie poleceń przelewu natychmiastowego, które to limity byłyby niższe niż limity stosowane przez nich w odniesieniu do pakietów innych poleceń przelewu.

8. Dostawcy usług płatniczych, o których mowa w ust. 1, znajdujący się w państwie członkowskim, którego walutą jest euro, oferują użytkownikom usług płatniczych usługę płatniczą polegającą na odbieraniu poleceń przelewu natychmiastowego w euro zgodnie z niniejszym artykułem najpóźniej od dnia ... [9 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] r. oraz usługę płatniczą polegającą na wykonywaniu poleceń przelewu natychmiastowego w euro zgodnie z niniejszym artykułem najpóźniej od dnia ... [18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] r.

Dostawcy usług płatniczych, o których mowa w ust. 1, znajdujący się w państwie członkowskim, którego walutą nie jest euro, oferują użytkownikom usług płatniczych usługę płatniczą polegającą na odbieraniu poleceń przelewu natychmiastowego w euro zgodnie z niniejszym artykułem najpóźniej od dnia ... [33 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] r. oraz usługę płatniczą polegającą na wykonywaniu poleceń przelewu natychmiastowego w euro zgodnie z niniejszym artykułem najpóźniej od dnia ... [39 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] r.

W drodze odstępstwa od akapitu drugiego niniejszego ustępu, do dnia ... [50 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] r., dostawcy usług płatniczych, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, znajdujący się w państwie członkowskim, którego walutą nie jest euro, nie są zobowiązani do oferowania użytkownikom usług płatniczych usługi płatniczej polegającej na wykonywaniu poleceń przelewu natychmiastowego w euro z rachunków płatniczych denominowanych w walucie krajowej tego państwa członkowskiego, w czasie gdy ci dostawcy usług płatniczych nie wykonują ani nie odbierają transakcji tradycyjnych poleceń przelewu w euro w odniesieniu do takich rachunków.

Niezależnie od akapitu pierwszego niniejszego ustępu dostawcy usług płatniczych będący instytucjami pieniądza elektronicznego zdefiniowanymi w art. 2 pkt 1 dyrektywy 2009/110/WE lub instytucjami płatniczymi zdefiniowanymi w art. 4 pkt 4 dyrektywy (UE) 2015/2366, którzy znajdują się w państwie członkowskim, którego walutą jest euro, oferują użytkownikom usług płatniczych usługę płatniczą polegającą na wykonywaniu i odbieraniu poleceń przelewu natychmiastowego w euro zgodnie z niniejszym artykułem najpóźniej od dnia ... [36 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] r.

Niezależnie od akapitu drugiego niniejszego ustępu dostawcy usług płatniczych będący instytucjami pieniądza elektronicznego zdefiniowanymi w art. 2 pkt 1 dyrektywy 2009/110/WE lub instytucjami płatniczymi zdefiniowanymi w art. 4 pkt 4 dyrektywy (UE) 2015/2366, którzy znajdują się w państwie członkowskim, którego walutą nie jest euro, oferują użytkownikom usług płatniczych usługę płatniczą polegającą na odbieraniu poleceń przelewu natychmiastowego w euro zgodnie z niniejszym artykułem najpóźniej od dnia ... [36 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] r. oraz usługę płatniczą polegającą na wykonywaniu poleceń przelewu natychmiastowego w euro zgodnie z niniejszym artykułem najpóźniej od dnia ... [39 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] r.

Artykuł 5b

Oplaty z tytułu poleceń przelewu i weryfikacji odbiorcy

1. Wszelkie opłaty nakładane przez dostawcę usług płatniczych na płatników i odbiorców w związku z wykonywaniem i odbieraniem poleceń przelewu natychmiastowego nie mogą być wyższe niż opłaty nakładane przez tego dostawcę usług płatniczych w związku z wykonywaniem i odbieraniem innych analogicznego rodzaju poleceń przelewu.
2. Usługi, o których mowa w art. 5c, świadczone są wszystkim użytkownikom usług płatniczych bezpłatnie.
3. Dostawcy usług płatniczych znajdujący się w państwie członkowskim, którego walutą jest euro, stosują się do niniejszego artykułu najpóźniej od dnia ... [9 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] r.

Dostawcy usług płatniczych znajdujący się w państwie członkowskim, którego walutą nie jest euro, stosują się do niniejszego artykułu najpóźniej od dnia ... [33 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] r.

Artykuł 5c

Weryfikacja odbiorcy w przypadku poleceń przelewu

1. Dostawca usług płatniczych płatnika oferuje płatnikowi usługę polegającą na zapewnieniu weryfikacji odbiorcy, na rzecz którego płatnik zamierza wykonać polecenie przelewu (zwaną dalej „usługą polegającą na zapewnieniu weryfikacji odbiorcy”). Dostawca usług płatniczych płatnika wykonuje usługę polegającą na zapewnieniu weryfikacji odbiorcy natychmiast po przekazaniu przez płatnika odpowiednich informacji o odbiorcy i przed zaoferowaniem płatnikowi możliwości autoryzacji danego polecenia przelewu. Dostawca usług płatniczych płatnika oferuje usługę polegającą na zapewnieniu weryfikacji odbiorcy niezależnie od kanału inicjowania płatności wykorzystywanego przez płatnika do złożenia zlecenia płatniczego dotyczącego polecenia przelewu. Świadczenie usługi polegającej na zapewnieniu weryfikacji odbiorcy odbywa się zgodnie z następującymi zasadami:
 - a) w przypadku gdy płatnik wprowadził identyfikator rachunku płatniczego określony w pkt 1 lit. a) załącznika oraz nazwę odbiorcy do zlecenia płatniczego dotyczącego polecenia przelewu, dostawca usług płatniczych płatnika wykonuje usługę polegającą na porównaniu identyfikatora rachunku płatniczego określonego w pkt 1 lit. a) załącznika z nazwą odbiorcy. Na wniosek dostawcy usług płatniczych płatnika dostawca usług płatniczych odbiorcy weryfikuje, czy identyfikator rachunku płatniczego określony w pkt 1 lit. a) załącznika oraz nazwa odbiorcy podane przez płatnika są zgodne. W przypadku braku zgodności dostawca usług płatniczych płatnika, w oparciu o informacje przekazane przez dostawcę usług płatniczych odbiorcy, powiadamia o tym płatnika i informuje go, że autoryzacja polecenia przelewu może prowadzić do przekazania środków na rachunek płatniczy, który nie należy do odbiorcy wskazanego przez płatnika. W przypadku gdy nazwa odbiorcy podana przez płatnika i identyfikator rachunku płatniczego określony w pkt 1 lit. a) załącznika są prawie zgodne, dostawca usług płatniczych płatnika wskazuje płatnikowi nazwę odbiorcy powiązaną z identyfikatorem rachunku płatniczego określonym w pkt 1 lit. a) załącznika podanym przez płatnika;

- b) w przypadku gdy odbiorca jest osobą prawną, a dostawca usług płatniczych płatnika oferuje kanał inicjowania płatności, który umożliwia płatnikowi złożenie zlecenia płatniczego poprzez podanie identyfikatora rachunku płatniczego określonego w pkt 1 lit. a) załącznika do niniejszego rozporządzenia, wraz z elementami danych innymi niż nazwa odbiorcy, które jednoznacznie identyfikują odbiorcę, takimi jak numer fiskalny, niepowtarzalny identyfikator europejski, o którym mowa w art. 16 ust. 1 akapit drugi dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1132*, lub LEI, i w przypadku gdy te same elementy danych są dostępne w wewnętrznym systemie dostawcy usług płatniczych odbiorcy, ten dostawca usług płatniczych, na wniosek dostawcy usług płatniczych płatnika, weryfikuje, czy identyfikator rachunku płatniczego określony w pkt 1 lit. a) załącznika do niniejszego rozporządzenia i element danych dostarczony przez płatnika są zgodne. W przypadku gdy identyfikator rachunku płatniczego określony w pkt 1 lit. a) załącznika do niniejszego rozporządzenia i element danych dostarczony przez płatnika nie są zgodne, dostawca usług płatniczych płatnika – w oparciu o informacje przekazane przez dostawcę usług płatniczych odbiorcy – powiadamia o tym płatnika;

- c) w przypadku gdy rachunek płatniczy zidentyfikowany za pomocą identyfikatora rachunku płatniczego, określonego w pkt 1 lit. a) załącznika, podanego przez płatnika jest prowadzony przez dostawcę usług płatniczych w imieniu więcej niż jednego odbiorcy, płatnik może przekazać dostawcy usług płatniczych płatnika dodatkowe informacje umożliwiające jednoznaczną identyfikację odbiorcy. Dostawca usług płatniczych utrzymujący ten rachunek płatniczy w imieniu więcej niż jednego odbiorcy lub, w stosownych przypadkach, dostawca usług płatniczych prowadzący ten rachunek płatniczy potwierdzają – na wniosek dostawcy usług płatniczych płatnika – czy odbiorca wskazany przez płatnika należy do odbiorców, w imieniu których rachunek płatniczy jest utrzymywany lub prowadzony. Dostawca usług płatniczych płatnika powiadamia płatnika, jeżeli odbiorca wskazany przez płatnika nie należy do odbiorców, w imieniu których rachunek płatniczy jest utrzymywany lub prowadzony;
- d) w przypadkach innych niż opisane w lit. a), b) i c) niniejszego ustępu, a w szczególności gdy dostawca usług płatniczych udostępnia kanał inicjowania płatności, który nie wymaga od płatnika wprowadzenia zarówno identyfikatora rachunku płatniczego określonego w pkt 1 lit. a) załącznika, jak i nazwy odbiorcy, dostawca usług płatniczych zapewnia prawidłową identyfikację odbiorcy, do którego płatnik zamierza wysłać polecenie przelewu. W tym celu dostawca usług płatniczych informuje płatnika w sposób umożliwiający płatnikowi weryfikację odbiorcy przed autoryzacją polecenia przelewu.

2. W przypadku gdy identyfikator rachunku płatniczego określony w pkt 1 lit. a) załącznika lub nazwa odbiorcy są podane przez dostawcę świadczącego usługę inicjowania płatności, a nie przez płatnika, ten dostawca świadczący usługę inicjowania płatności zapewnia prawidłowość informacji dotyczących odbiorcy.
3. Dostawcy usług płatniczych, na potrzeby ust. 1 lit. d), i dostawcy świadczący usługi inicjowania płatności, na potrzeby ust. 2, utrzymują solidne procedury wewnętrzne w celu zapewnienia prawidłowości informacji dotyczących odbiorców.
4. W przypadku zleceń płatniczych w formie papierowej dostawca usług płatniczych płatnika wykonuje usługę polegającą na zapewnieniu weryfikacji odbiorcy w momencie otrzymania zlecenia płatniczego, chyba że płatnik nie jest obecny w momencie otrzymania tego zlecenia.
5. Dostawcy usług płatniczych zapewniają, aby wykonanie usługi polegającej na zapewnieniu weryfikacji odbiorcy i usługi opisanej w ust. 2, nie uniemożliwiało płatnikom autoryzacji danego polecenia przelewu.
6. Dostawcy usług płatniczych zapewniają użytkownikom usług płatniczych, którzy nie są konsumentami, możliwość rezygnacji z otrzymywania usługi polegającej na zapewnieniu weryfikacji odbiorcy przy składaniu wielu zleceń płatniczych w formie pakietu.

Dostawcy usług płatniczych zapewniają, aby użytkownicy usług płatniczych, którzy zrezygnowali z usługi polegającej na zapewnieniu weryfikacji odbiorcy, mieli prawo do przywrócenia korzystania z tej usługi w dowolnym momencie.

7. W każdym przypadku gdy dostawca usług płatniczych płatnika powiadamia płatnika zgodnie z ust. 1 lit. a), b) lub c), dostawca ten jednocześnie informuje płatnika, że autoryzacja danego polecenia przelewu może prowadzić do przekazania środków na rachunek płatniczy, który nie jest w posiadaniu odbiorcy wskazanego przez płatnika. Dostawca usług płatniczych przekazuje te informacje użytkownikowi usług płatniczych, który nie jest konsumentem, jeżeli użytkownik ten zrezygnuje z otrzymywania usługi polegającej na zapewnieniu weryfikacji odbiorcy przy składaniu wielu zleceń płatniczych w formie pakietu. Dostawcy usług płatniczych informują swoich użytkowników usług płatniczych o konsekwencjach, jakie dla odpowiedzialności dostawcy usług płatniczych i dla praw użytkowników usług płatniczych do zwrotu środków ma decyzja użytkowników usług płatniczych o zignorowaniu powiadomienia, o którym mowa w ust. 1 lit. a), b) i c).
8. Dostawca usług płatniczych nie ponosi odpowiedzialności za wykonanie polecenia przelewu na rzecz niezamierzonego odbiorcy na podstawie nieprawidłowego unikatowego identyfikatora, o czym mowa w art. 88 dyrektywy (UE) 2015/2366, pod warunkiem że spełnił wymogi niniejszego artykułu.

W przypadku gdy dostawca usług płatniczych płatnika nie zastosuje się do ust. 1 niniejszego artykułu lub gdy dostawca świadczący usługę inicjowania płatności nie zastosuje się do ust. 2 niniejszego artykułu i jeżeli skutkuje wadliwie wykonaną transakcją płatniczą, dostawca usług płatniczych płatnika bezzwłocznie zwraca płatnikowi transferowaną kwotę i, w stosownych przypadkach, przywraca obciążony rachunek płatniczy do stanu, jaki istniałby, gdyby transakcja nie miała miejsca.

W przypadku gdy uchybienie takie ma miejsce, ponieważ dostawca usług płatniczych odbiorcy lub dostawca świadczący usługę inicjowania płatności nie dopełni swoich obowiązków wynikających z niniejszego artykułu, dostawca usług płatniczych odbiorcy lub, w stosownych przypadkach, dostawca świadczący usługę inicjowania płatności rekompensują dostawcy usług płatniczych płatnika szkodę finansową wyrządzoną dostawcy usług płatniczych płatnika w wyniku tego uchybienia.

Wszelkie dalsze straty finansowe wyrządzone płatnikowi mogą zostać zrekompensowane zgodnie z prawem mającym zastosowanie do umowy między płatnikiem a stosownym dostawcą usług płatniczych.

9. Dostawcy usług płatniczych znajdujący się w państwie członkowskim, którego walutą jest euro, stosują się do niniejszego artykułu najpóźniej od dnia ...
[18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] r.

Dostawcy usług płatniczych znajdujący się w państwie członkowskim, którego walutą nie jest euro, stosują się do niniejszego artykułu najpóźniej od dnia ...
[39 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] r.

Artykuł 5d

Kontrola użytkowników usług płatniczych przez dostawców usług płatniczych oferujących polecenia przelewu natychmiastowego w celu zweryfikowania, czy użytkownik usług płatniczych nie jest osobą lub podmiotem objętymi ukierunkowanymi finansowymi środkami ograniczającymi

1. Dostawcy usług płatniczych oferujący polecenia przelewu natychmiastowego weryfikują, czy którykolwiek z ich użytkowników usług płatniczych jest osobą lub podmiotem objętymi ukierunkowanymi finansowymi środkami ograniczającymi.

Dostawcy usług płatniczych przeprowadzają takie weryfikacje natychmiast po wejściu w życie wszelkich nowych ukierunkowanych finansowych środków ograniczających oraz natychmiast po wejściu w życie wszelkich zmian takich ukierunkowanych finansowych środków ograniczających, a co najmniej raz w każdym dniu kalendarzowym.

2. Poza przeprowadzaniem weryfikacji na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu, podczas realizacji polecenia przelewu natychmiastowego dostawca usług płatniczych płatnika i dostawca usług płatniczych odbiorcy uczestniczący w realizacji takiego polecenia przelewu natychmiastowego nie weryfikują, czy płatnik lub odbiorca, których rachunki płatnicze są wykorzystywane do realizacji tego polecenia przelewu natychmiastowego, są osobami lub podmiotami objętymi ukierunkowanymi finansowymi środkami ograniczającymi.

Akapit pierwszy niniejszego ustępu pozostaje bez uszczerbku dla działań podejmowanych przez dostawców usług płatniczych w celu zastosowania się do środków ograniczających innych niż ukierunkowane finansowe środki ograniczające, przyjęte zgodnie z art. 215 TFUE, do środków ograniczających, które nie zostały przyjęte zgodnie z art. 215 TFUE, lub do prawa Unii dotyczącego zapobiegania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu.

3. Dostawcy usług płatniczych stosują się do niniejszego artykułu najpóźniej od dnia ... [9 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] r.

* Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1132 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie niektórych aspektów prawa spółek (Dz.U. L 169 z 30.6.2017, s. 46).”;

- 3) w art. 11 dodaje się ustępy w brzmieniu:

„1a. W drodze odstępstwa od ust. 1 niniejszego artykułu państwa członkowskie, do dnia ... [12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] r., ustanawiają przepisy dotyczące sankcji mających zastosowanie w przypadku naruszeń art. 5a–5d i stosują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia ich wdrożenia. Sankcje te muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o tych przepisach i środkach do dnia ... [12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] r., a także powiadamiają ją niezwłocznie o wszelkich późniejszych zmianach, które ich dotyczą.

1b. W odniesieniu do sankcji stosowanych w przypadku naruszeń art. 5d państwa członkowskie zapewniają, aby takie sankcje obejmowały:

- a) w przypadku osoby prawnej –kary administracyjne w maksymalnej wysokości co najmniej 10 % łącznych rocznych obrotów netto danej osoby prawnej w poprzednim roku obrotowym;

- b) w przypadku osoby fizycznej –kary administracyjne w maksymalnej wysokości co najmniej 5 000 000 EUR lub równowartości kwoty w walucie krajowej w państwach członkowskich, których walutą nie jest euro na dzień ... [data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego].

Na potrzeby lit. a) niniejszego ustępu – jeżeli osoba prawna jest jednostką zależną jednostki dominującej zdefiniowanej w art. 2 pkt 9 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE* lub jednostki, która skutecznie wywiera dominujący wpływ na tę osobę prawną, stosowny obrót stanowi obrót wynikający ze skonsolidowanego sprawozdania finansowego jednostki dominującej najwyższego szczebla w poprzednim roku obrotowym.

- 1c. Sanekcji, o których mowa w ust. 1a niniejszego artykułu, nie stosuje się w odniesieniu do naruszeń wymogu dotyczącego zdolności odbiorczej, o którym mowa w art. 5a ust. 1 akapit drugi, w przypadku gdy rachunki płatnicze utrzymywane przez dostawców usług płatniczych nie mają zdolności odbiorczej na potrzeby poleceń przelewu natychmiastowego ze względu na planowane prace serwisowe, w przypadku gdy okresy niedostępności są zarówno przewidywalne, jak i krótkie, lub ze względu na planowany przestój wszystkich poleceń przelewu natychmiastowego w ramach odnośnego schematu płatności, pod warunkiem że użytkownicy usług płatniczych zostali poinformowani z wyprzedzeniem o tych okresach planowanych prac serwisowych lub planowanego przestoju.

1d. W drodze odstępstwa od ust. 1b, w przypadku gdy system prawny państwa członkowskiego nie przewiduje kar administracyjnych, niniejszy artykuł może być stosowany w taki sposób, aby nałożenie sankcji było inicjowane przez właściwy organ i dokonywane przez organy sądowe, przy jednoczesnym zapewnieniu, aby sankcja ta była skuteczna, proporcjonalna i odstrasżająca oraz miała skutek równoważny karom administracyjnym nakładanym przez właściwe organy państw członkowskich, których system prawny przewiduje kary administracyjne. Nakładane sankcje muszą być w każdym przypadku skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające. Państwa członkowskie, których system prawny nie przewiduje kar administracyjnych, powiadamiają Komisję swoich sankcjach do dnia ... [12 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] i niezwłocznie powiadamiają ją o wszelkich późniejszych zmianach, które ich dotyczą.

* Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek, zmieniająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE oraz uchylająca dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG (Dz.U. L 182 z 29.6.2013, s. 19).”;

4) art. 15 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 15

Przegląd

1. Do dnia 1 lutego 2017 r. Komisja przedłoży Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu, EBC i EUNB sprawozdanie dotyczące stosowania niniejszego rozporządzenia, w stosownych przypadkach wraz z odpowiednim wnioskiem ustawodawczym.
2. Do dnia ... [54 miesiące od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] r. Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie, w stosownych przypadkach wraz z wnioskiem ustawodawczym. Sprawozdanie to zawiera ocenę:
 - a) zmian w opłatach za rachunki płatnicze, a także za krajowe i transgraniczne polecenia przelewu i polecenia przelewu natychmiastowego w euro i w walucie krajowej państw członkowskich, których walutą nie jest euro, od dnia 26 października 2022 r., w tym wpływ art. 5b ust. 1 na te zmiany; oraz
 - b) zakresu art. 5d i jego skuteczności w zapobieganiu niepotrzebnemu utrudnianiu poleceń przelewu natychmiastowego.

3. Dostawcy usług płatniczych przekazują swoim właściwym organom informacje na temat:
 - a) poziomu opłat za polecenia przelewu, polecenia przelewu natychmiastowego i rachunki płatnicze;
 - b) odsetka odrzuceń, oddzielnie dla krajowych i transgranicznych transakcji płatniczych, ze względu na zastosowanie ukierunkowanych finansowych środków ograniczających.

Dostawcy usług płatniczych składają takie sprawozdania co 12 miesięcy. Pierwsze sprawozdanie składa się w dniu ... [12 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] r. i zawiera ono informacje na temat poziomu opłat i na temat odrzuceń w okresie od dnia 26 października 2022 r. do końca poprzedniego roku kalendarzowego.

4. Do dnia ... [18 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] r., a następnie corocznie, właściwe organy przekazują Komisji i EUNB informacje zgłoszone im przez dostawców usług płatniczych zgodnie z ust. 3 i informacje na temat wolumenu i wartości poleceń przelewu natychmiastowego w euro – zarówno krajowych, jak i transgranicznych – które zostały wykonane w poprzednim roku kalendarzowym przez dostawców usług płatniczych mających siedzibę w ich państwie członkowskim.
5. EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia jednolitych szablonów sprawozdawczych, instrukcji i metodyki stosowania tych szablonów na potrzeby sprawozdawczości, o której mowa w ust. 3.

EUNB przedstawi Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, do dnia ... [2 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

6. Do dnia ... [36 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] r. Komisja przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat utrzymujących się przeszkód w dostępności i stosowaniu poleceń przelewu natychmiastowego. W sprawozdaniu tym ocenia się poziom standaryzacji technologii istotnych dla stosowania poleceń przelewu natychmiastowego. W stosownych przypadkach sprawozdaniu może towarzyszyć wniosek ustawodawczy.”;

5) w art. 16 dodaje się ustęp w brzmieniu:

- „9. Jeżeli przed dniem ... [36 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] r. euro zostanie wprowadzone jako waluta państwa członkowskiego, dostawcy usług płatniczych w tym państwie członkowskim stosują się do art. 5a, 5b i 5c najpóźniej po roku od daty wprowadzenia euro jako waluty tego państwa członkowskiego i nie później niż w odpowiednich terminach określonych w tych artykułach w przypadku dostawców usług płatniczych w państwach członkowskich, których walutą nie jest euro. Tacy dostawcy usług płatniczych nie są jednak zobowiązani do zastosowania się do art. 5a, 5b i 5c przed upływem odpowiednich terminów określonych w tych artykułach w odniesieniu do dostawców usług płatniczych w państwach członkowskich, których walutą jest euro.”.

Artykuł 2

Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2021/1230

W rozporządzeniu (UE) 2021/1230 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„5. Ust. 1 niniejszego artykułu nie ma zastosowania w przypadku, gdy art. 5b ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 260/2012* wymagałby od dostawcy usług płatniczych znajdującego się w państwie członkowskim, którego walutą nie jest euro, w odniesieniu do polecenia przelewu natychmiastowego, nałożenia opłaty, która byłaby niższa niż opłata, która zostałaby nałożona w odniesieniu do tego samego polecenia przelewu natychmiastowego, gdyby zastosowano ust. 1 niniejszego artykułu.

Na potrzeby akapitu pierwszego niniejszego ustępu »polecenie przelewu natychmiastowego« oznacza polecenie przelewu natychmiastowego zdefiniowane w art. 2 pkt 1a rozporządzenia (UE) nr 260/2012, które jest poleceniem transgranicznym i jest wykonywane w euro.

* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 260/2012 z dnia 14 marca 2012 r. ustanawiające wymogi techniczne i handlowe w odniesieniu do poleceń przelewu i poleceń zapłaty w euro oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 924/2009 (Dz.U. L 94 z 30.3.2012, s. 22).”;

2) art. 6 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Dostawca usług płatniczych może nałożyć na użytkownika usług płatniczych opłaty dodatkowe w stosunku do opłat pobieranych zgodnie z art. 3 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, w przypadku gdy użytkownik ten zleca dostawcy usług płatniczych wykonanie płatności transgranicznej bez podania numeru IBAN oraz – w stosownych przypadkach i zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 260/2012 – odpowiedniego BIC dla danego rachunku płatniczego w innym państwie członkowskim. Opłaty te muszą być odpowiednie i proporcjonalne do kosztów. Są one uzgadniane między dostawcą usług płatniczych a użytkownikiem usług płatniczych. Dostawca usług płatniczych informuje użytkownika usług płatniczych o wysokości dodatkowych opłat w odpowiednim terminie, zanim użytkownik usług płatniczych zostanie związany takim uzgodnieniem.”.

Artykuł 3
Zmiany w dyrektywie (UE) 2015/2366

W dyrektywie (UE) 2015/2366 wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 10 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa członkowskie lub właściwe organy wymagają od instytucji płatniczej świadczącej usługi płatnicze, o których mowa w pkt 1–6 załącznika I do niniejszej dyrektywy oraz od instytucji pieniądza elektronicznego zdefiniowanej w art. 2 pkt 1 dyrektywy 2009/110/WE, by chroniły one wszystkie środki pieniężne otrzymane od użytkowników usług płatniczych lub za pośrednictwem innego dostawcy usług płatniczych w celu wykonania transakcji płatniczych, w jeden z następujących sposobów:

- a) środki pieniężne nie są w żadnym momencie łączone ze środkami pieniężnymi osoby fizycznej lub prawnej niebędącej użytkownikiem usług płatniczych, w którego imieniu te środki pieniężne są przechowywane, oraz, jeżeli na koniec dnia roboczego następującego po dniu otrzymania tych środków pieniężnych nadal znajdują się one w posiadaniu instytucji płatniczej lub instytucji pieniądza elektronicznego i nie zostały jeszcze dostarczone odbiorcy ani transferowane do innego dostawcy usług płatniczych, zostają one zdeponowane na odrębnym rachunku w instytucji kredytowej lub w banku centralnym według uznania tego banku centralnego lub zainwestowane w bezpieczne, płynne aktywa o niskim ryzyku, określone przez właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia; przedmiotowe środki pieniężne są chronione zgodnie z prawem krajowym w interesie użytkowników usług płatniczych przed roszczeniami innych wierzycieli instytucji płatniczej lub instytucji pieniądza elektronicznego, w szczególności w przypadku niewypłacalności;

- b) środki pieniężne objęte są polisą ubezpieczeniową lub inną porównywalną gwarancją wydaną przez zakład ubezpieczeń lub instytucję kredytową, które nie należą do tej samej grupy co dana instytucja płatnicza lub instytucji pieniądza elektronicznego, na kwotę równoważną tej, która byłaby wydzielona w przypadku braku polisy ubezpieczeniowej lub innej porównywalnej gwarancji, płatną w przypadku niemożności wywiązania się przez instytucję płatniczą lub instytucję pieniądza elektronicznego ze swoich zobowiązań finansowych.”;

2) w art. 35 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Ust. 1 nie ma zastosowania do systemów płatności obejmujących wyłącznie dostawców usług płatniczych należących do grupy.”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. Państwa członkowskie zapewniają, by w przypadku gdy uczestnik w systemie płatności wskazanym na mocy dyrektywy 98/26/WE Parlamentu Europejskiego i Rady* zezwala posiadającemu zezwolenie lub zarejestrowanemu dostawcy usług płatniczych, który nie jest uczestnikiem tego systemu, na przekazywanie zleceń transferu za pośrednictwem systemu, uczestnik ten – gdy otrzyma taki wniosek – zapewnia taką samą możliwość w sposób obiektywny, proporcjonalny i niedyskryminujący innym posiadającym zezwolenie lub zarejestrowanym dostawcom usług płatniczych zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu.

W przypadku odmowy uczestnik przekazuje dostawcy usług płatniczych, który zwrócił się do niego ze stosownym wnioskiem, pełne uzasadnienie takiej odmowy.

* Dyrektywa 98/26/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 maja 1998 r. w sprawie zamknięcia rozliczeń w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych (Dz.U. L 166 z 11.6.1998, s. 45).”;

3) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 35a

Warunki ubiegania się o uczestnictwo we wskazanych systemach płatności

1. W celu zabezpieczenia stabilności i integralności systemów płatności instytucje płatnicze i instytucje pieniądza elektronicznego ubiegające się o uczestnictwo w systemach wskazanych na mocy dyrektywy 98/26/WE i uczestniczące w tych systemach posiadają:
 - a) opis środków podjętych w celu ochrony środków pieniężnych użytkowników usług płatniczych;
 - b) opis zasad zarządzania i opis mechanizmów kontroli wewnętrznej w odniesieniu do usług płatniczych lub usług w zakresie pieniądza elektronicznego, w tym procedur administracyjnych, procedur zarządzania ryzykiem i procedur księgowych instytucji płatniczej lub instytucji pieniądza elektronicznego oraz opis rozwiązań stosowanych przez instytucję płatniczą lub instytucję pieniądza elektronicznego w zakresie korzystania z usług technologii informacyjno-komunikacyjnych w związku z art. 6 i 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2554^{*}; oraz
 - c) plan likwidacji na wypadek upadłości.

Na potrzeby lit. a) w akapicie pierwszym niniejszego ustępu:

- a) w przypadku gdy instytucja płatnicza lub instytucja pieniądza elektronicznego chroni środki pieniężne użytkowników usług płatniczych poprzez deponowanie środków na odrębnym rachunku w instytucji kredytowej lub poprzez inwestowanie w bezpieczne, płynne aktywa o niskim ryzyku określone przez właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia, opis środków podjętych w celu takiej ochrony zawiera, w stosownych przypadkach:
- (i) opis polityki inwestycyjnej w celu zapewnienia, aby wybrane aktywa były płynne, bezpieczne i obciążone niskim ryzykiem;
 - (ii) liczbę osób posiadających dostęp do rachunku przeznaczonego do ochrony środków oraz funkcje tych osób;
 - (iii) opis procesu administrowania i uzgadniania mającego zapewnić, by środki pieniężne użytkowników usług płatniczych były chronione – w interesie użytkowników usług płatniczych – przed roszczeniami innych wierzycieli instytucji płatniczej lub instytucji pieniądza elektronicznego, w szczególności w przypadku niewypłacalności;
 - (iv) kopię projektu umowy z instytucją kredytową;
 - (v) wyraźne oświadczenie instytucji płatniczej lub instytucji pieniądza elektronicznego o zgodności z art. 10 niniejszej dyrektywy;

- b) w przypadku gdy instytucja płatnicza lub instytucja pieniądza elektronicznego chroni środki pieniężne użytkowników usług płatniczych za pomocą polisy ubezpieczeniowej lub porównywalnej gwarancji udzielonej przez zakład ubezpieczeń lub instytucję kredytową – opis środków podjętych w celu takiej ochrony zawiera następujące elementy:
- (i) potwierdzenie, że polisa ubezpieczeniowa lub porównywalna gwarancja udzielone przez zakład ubezpieczeń lub instytucję kredytową pochodzi od podmiotu, który nie należy do tej samej grupy przedsiębiorstw co instytucja płatnicza lub instytucja pieniądza elektronicznego;
 - (ii) szczegółowe informacje na temat procesu uzgadniania stosowanego w celu zapewnienia, by polisa ubezpieczeniowa lub porównywalna gwarancja były wystarczające do wypełnienia przez cały czas obowiązków instytucji płatniczej lub instytucji pieniądza elektronicznego w zakresie ochrony;
 - (iii) czas trwania i warunki odnowienia ochrony ubezpieczeniowej lub gwarancyjnej;
 - (iv) kopię umowy ubezpieczenia lub porównywalnej gwarancji, lub ich projektów.

Na potrzeby lit. b) w akapicie pierwszym w opisie wykazuje się, że zasady zarządzania, mechanizmy kontroli wewnętrznej i rozwiązania stosowane w zakresie korzystania z technologii informacyjno-komunikacyjnych, o których zasadach, mechanizmach i rozwiązaniach mowa w tej literze, są proporcjonalne, odpowiednie, należyte i adekwatne. Ponadto zasady zarządzania i mechanizmy kontroli wewnętrznej obejmują:

- a) mapowanie ryzyk zidentyfikowanych przez instytucję płatniczą lub instytucję pieniądza elektronicznego, w tym rodzaj ryzyk i procedury, które instytucja płatnicza lub instytucja pieniądza elektronicznego wprowadziły lub wprowadzą w celu oceny takich ryzyk i zapobiegania im;
- b) poszczególne procedury dotyczące przeprowadzania kontroli okresowych i stałych, w tym częstotliwość i przydzielone zasoby ludzkie;
- c) procedury księgowe, zgodnie z którymi instytucja płatnicza lub instytucja pieniądza elektronicznego rejestrują i zgłaszają swoje informacje finansowe;
- d) tożsamość osoby lub osób odpowiedzialnych za funkcje kontroli wewnętrznej, w tym za okresową i stałą kontrolę oraz kontrolę zgodności, a także aktualny życiorys tej osoby lub tych osób;
- e) tożsamość rewidenta niebędącego biegłym rewidentem zdefiniowanym w art. 2 pkt 2 dyrektywy 2006/43/WE;

- f) skład organu zarządzającego oraz, w stosownych przypadkach, innego organu nadzorującego lub komisji nadzorującej;
- g) opis sposobu monitorowania i kontroli funkcji zleczanych w ramach outsourcingu w celu uniknięcia pogorszenia jakości kontroli wewnętrznej instytucji płatniczej lub instytucji pieniądza elektronicznego;
- h) opis sposobu monitorowania i kontroli ewentualnych agentów i oddziałów w ramach kontroli wewnętrznych instytucji płatniczej lub instytucji pieniądza elektronicznego;
- i) w przypadku gdy instytucja płatnicza lub instytucja pieniądza elektronicznego jest jednostką zależną podmiotu regulowanego w innym państwie członkowskim – opis zarządzania grupą.

Na potrzeby lit. c) w akapicie pierwszym plan likwidacji dostosowuje się do przewidywanej wielkości i modelu biznesowego instytucji płatniczej lub instytucji pieniądza elektronicznego i obejmuje on opis środków ograniczających ryzyko, które wnioskodawca ma przyjąć w przypadku zakończenia świadczenia usług płatniczych przez instytucję płatniczą lub instytucję pieniądza elektronicznego, w celu zapewnienia realizacji oczekujących transakcji płatniczych i rozwiązania obowiązujących umów.

2. Państwa członkowskie określają procedurę oceny zgodności z ust. 1. Procedura ta może przyjąć formę samooceny, przewidywać wymóg wyraźnej decyzji właściwego organu lub dowolnej innej procedury mającej na celu zapewnienie przestrzegania ust. 1 przez dane instytucje płatnicze i instytucje pieniądza elektronicznego.

* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2554 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie operacyjnej odporności cyfrowej sektora finansowego i zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1060/2009, (UE) nr 648/2012, (UE) nr 600/2014, (UE) nr 909/2014 oraz (UE) 2016/1011 (Dz.U. L 333 z 27.12.2022, s. 1).”.

Artykuł 4

Zmiany w dyrektywie 98/26/WE

W art. 2 dyrektywy 98/26/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) lit. b) otrzymuje brzmienie:
- „b) »instytucja« oznacza:
- instytucję kredytową zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013*, w tym podmioty wymienione w art. 2 ust. 5 dyrektywy 2013/36/UE,

- firmę inwestycyjną zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE^{**}, z wyłączeniem instytucji określonych w art. 2 ust. 1 tej dyrektywy,
- organy władzy publicznej i przedsiębiorstwa przez nie gwarantowane, lub
- wszelkie przedsiębiorstwa, których siedziby główne znajdują się poza terytorium Unii i których funkcje odpowiadają funkcjom unijnych instytucji kredytowych lub firm inwestycyjnych zdefiniowanych w tiret pierwszym i drugim,

które uczestniczą w systemie i które ponoszą odpowiedzialność za wykonanie zobowiązań finansowych wynikających ze zleceń transferu w tym systemie;

- instytucję płatniczą zdefiniowaną w art. 4 pkt 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366^{***}, z wyjątkiem osoby fizycznej lub prawnej korzystającej ze zwolnienia na podstawie art. 32 lub 33 tej dyrektywy, lub
- instytucję pieniądza elektronicznego zdefiniowaną w art. 2 pkt 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/110/WE^{****}, z wyjątkiem osoby prawnej korzystającej ze zwolnienia na mocy art. 9 tej dyrektywy,

uczestniczącą w systemie, której działalność polega na realizacji zleceń transferu zdefiniowanych w lit. i) tiret pierwsze i która ponosi odpowiedzialność za wykonanie zobowiązań finansowych wynikających z takich zleceń transferu w tym systemie.

Jeżeli system jest nadzorowany zgodnie z ustawodawstwem krajowym i realizuje jedynie zlecenia transferu zdefiniowane w lit. i) tiret drugie, jak również płatności wynikające z takich zleceń, państwo członkowskie może zdecydować, że przedsiębiorstwa, które uczestniczą w takim systemie i ponoszą odpowiedzialność za wykonanie zobowiązań finansowych wynikających ze zleceń transferu w tym systemie, mogą być uznane za instytucje, pod warunkiem że co najmniej trzech uczestników takiego systemu należy do kategorii, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszej litery, i że decyzja taka jest zasadna ze względu na ryzyko systemowe;

* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).

** Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniająca dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 349).

*** Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniająca dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylająca dyrektywę 2007/64/WE (Dz.U. L 337 z 23.12.2015, s. 35).

**** Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/110/WE z dnia 16 września 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje pieniądza elektronicznego oraz nadzoru ostrożnościowego nad ich działalnością, zmieniająca dyrektywy 2005/60/WE i 2006/48/WE oraz uchylająca dyrektywę 2000/46/WE (Dz.U. L 267 z 10.10.2009, s. 7).”;

2) lit. f) otrzymuje brzmienie:

„f) »uczestnik« oznacza instytucję, CCP, agenta rozrachunkowego, izbę rozliczeniową, operatora systemu lub członka rozliczającego CCP, który uzyskał zezwolenie zgodnie z art. 17 rozporządzenia (UE) nr 648/2012.

Zgodnie z zasadami systemu ten sam uczestnik może działać jako CCP, agent rozrachunkowy lub izba rozliczeniowa lub realizować część lub całość tych zadań.

Państwo członkowskie może zdecydować, że na potrzeby niniejszej dyrektywy uczestnik pośredni jest uznawany za uczestnika, jeżeli jest to zasadne ze względu na ryzyko systemowe, co nie ogranicza jednak odpowiedzialności uczestnika, za którego pośrednictwem uczestnik pośredni przekazuje zlecenia transferu do systemu;”.

Artykuł 5

Transpozycja zmian w dyrektywach (UE) 2015/2366 i 98/26/WE

Do dnia ... [12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] r. państwa członkowskie przyjmują i publikują przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania art. 3 i 4 oraz rozpoczynają ich stosowanie. Niezwłocznie przekazują one Komisji tekst tych przepisów.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszego rozporządzenia lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Sposób dokonywania takiego odniesienia określany jest przez państwa członkowskie.

Artykuł 6
Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w ...

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodnicząca

W imieniu Rady
Przewodniczący / Przewodnicząca